

עת"א 31572/11/13 - מוסא צופאן נגד משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 31572-11-13 צופאן(אסיר) נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט יונתן אברהם
<u>העותר</u>	מוסא צופאן
נגד	
<u>המשיבים</u>	1. משטרת ישראל 2. שירות בתי הסוהר

החלטה

העותר, אסיר ביטחוני, שפוט למאסר עולם בגין עבירת רצח וקשירת קשר לחטיפה ולכליאה, מאז 2005.

בעתירה זו הוא מלין ראשית על כך כי הוא מוחזק בהפרדה זוגית ושנית, על כי אין הוא מקבל טיפול רפואי הולם ובמיוחד בתנאי החזקתו בהפרדה.

לטענתו, הוא לא קיבל נימוקים כלשהם מדוע הוא מוחזק בהפרדה. לטענתו, נתקבלה החלטת בית משפט שהורתה להוציאו מההפרדה ולשבץ אותו באגף רגיל, אולם שב"ס התחכם, שיבץ אותו באגף שמור שרק פורמלית אינו אגף הפרדה, אולם מבחינת תנאים הוא אגף הפרדה לכל דבר ועניין.

לטענתו, הוא גם הוחזר ביום 12.6.13 להפרדה וביום 30.9.13, הוא עבר להפרדה זוגית. הוא ביקש שבית המשפט יבדוק את המידעים המודיעיניים עליהם התבססה ההחלטה להפרידו והאם הצדיקו זאת.

כמו כן, במהלך הדיון שהתקיים בפניי ובזיקה לטענות להעדר טיפול רפואי מתאים, הפנה את בית המשפט לסיכום ביקור רפואי שנערך לו בבית החולים "סורקה" ביום 18.6.13 וטען, כי בסיום אותו ביקור הומלץ הוא לניתוח להסרת גוש צ'סטי, אולם, על אף אותה המלצה לא נותח העותר עד היום מסיבות שאינן ידועות לו. מאוחר יותר, בטיעוניו טען, כי שב"ס העבירו אותו לבית סוהר "מגידו" ושב"ס הודיעו לו שיבטל את ההזמנה לניתוח משום המרחק שבין כלא מגידו לבית החולים "סורקה". הוא ביקש על כן, כי בית המשפט יורה שיקבע לו תור לניתוח אצל הרופא שהמליץ על הניתוח, פרופ' גתות אלברט. הוא טען, כי מדובר בשאלה של חיים ומוות וכי במידה שלא תוסר אותה צ'יסטה קיימת סכנה לחייו.

בתגובה לטענות אלה, הפנתה באת כוח המדינה לחומר מודיעני של שב"ס ושל השב"כ. לטענתה, עניין הפרדה שקדם ליום 12.6.13 אינו רלוונטי. באשר להפרדה החל מיום 12.6.13, התבססה על החומר המודיעני שהינו החל ורלוונטי לתקופה זו ואילך וטענה, כי הוא הצדיק את ההחלטה.

כן, ובזיקה לטענות כנגד הטיפול הרפואי, ביקשה באת כוח המשיבים לבדוק את הטענה, כי נקבע ניתוח ובכתב תשובה משלים, אליו צירפה גם תגובת רופא בית הכלא, המפרט את כל הטיפולים הרפואיים שניתנו לעותר מאז יום 18.6.13, בו נתגלתה הציסטה ועד ליום 12.12.13.

מן התגובה הנ"ל עולה, כי הציסטה שנתגלתה אינה סרטנית וכי מועד לניתוח כלל לא נקבע ולא הוצאה הזמנה לניתוח, כפי שטוען העותר. כמו כן, כי אין מדובר בניתוח דחוף.

עוד נטען בתגובה, כי מאז נבדק העותר על ידי רופא כלא "אילון", גם הופנה לבדיקת א.א.ג חוזרת בבית החולים "סורוקה" נוכח ממצאים חדשים, המצריכים בדיקה קדם- ניתוחית. בינתיים, הוא עבר לכלא מגידו ועל כן, הופנה לבדיקת א.א.ג הנ"ל במרפאת "גלבו" ונבדק ביום 18.11.13 ובעקבות בדיקה זו, נקבעו לו שני תורים עתידיים בבית החולים ה"עמק". נקבעה לו תור לבדיקות ביופסיה ואולטרסאונד ליום 2.3.14 וכן נקבעה לו בדיקת מיפוי עצמות ליום 18.5.14.

נאמר במכתב הרופא, כי לאחר שיתקבלו תוצאות בדיקות אלה, יבחן שוב הצורך בניתוח. לאור האמור לעיל, נאמר, כי העותר מקבל טיפול רפואי נאות.

לעותר ניתנה אפשרות להגיב לטענות אלה. בתגובתו שב ומפרט העותר את טענותיו לעיל וכן הוסיף וטען כי הרופא אשר בדק אותו בסורוקה, פרופ' אלברט, ואשר המליץ כי ינותח, אסר על ביצוע בדיקת ביופסיה מפאת סכנת חיים. העותר טען כי כעת אם יסרב לטיפול הביופסיה ייחשב כסרבן לטיפול רפואי ולא יטופל עוד בכלל. לכן אם יבצע את הביופסיה וייפגע עקב כך יהיה הדבר באחריות שב"ס.

עוד טען כי נושא הטיפול הרפואי באסירים הועלה בכנסת ושם נאמר כי עניין זה הינו באחריותו של בית המשפט וכי שב"ס נותן לאסירים טיפול חדשני ומתקדם.

עוד ביקש העותר כי כל טענותיו הנ"ל יירשמו לפרוטוקול.

בתגובה לטענת העותר על הטלת האחריות על שב"ס במידה שייגרם לו נזק עקב הביופסיה טענו המשיבים כי המלצה על ביצוע ביופסיה לא ניתנה ע"י רופאי שב"ס אלא ע"י רופאים חיצוניים שאינם כפופים לשב"ס ומכל מקום היא כפופה להסכמת העותר ולא ניתן לבצעה ללא הסכמתו ועל כן אין שב"ס נושא בכל אחריות בשל סיבוכים אפשריים בעת הבדיקה.

דין והכרעה

אשר להחלטה להשמת העותר בהפרדה זוגית, ולאחר שעיינתי בחומר המודיעיני שהוצג לעיוני ובמיוחד החומר המודיעיני של שירות הביטחון הכללי, לרבות התייחסות למועדים הרלוונטיים לו, שוכנעתי, כי לא היה מנוס מקבלת החלטה זו, נוכח הסיכון הרב שנשקף מן העותר ככל שלא יהיה בתנאי הפרדה, כאמור.

מכאן לעניין הטענות כנגד הטיפול הרפואי.

אכן, העותר הומלץ לניתוח בבדיקה שנערכה לו עת שהה בכלא בדרוך הארץ, במרפאת א.א.ג. בית החולים סורוקה.

ברם, לא מצאתי בטופס הבדיקה שצורף לעיוני כי מדובר בניתוח הנדרש בדחיפות וגם לא מצאתי בו מילה וחצי מילה לאיסור הנטען ע"י העותר לביצוע בדיקת ביופסיה או לסיבוכים אפשריים עקב ביצועה. לא נאמר גם בבדיקה כי מדובר בגידול ממאיר.

העותר נבדק מאז ע"י רופא א.א.ג. בבית החולים בעפולה, אשר המליץ על בדיקת הביופסיה, ככל הנראה לצורך איבחון על סוג הציסטה/ הגידול שהתפתח בצווארו.

אין מדובר ברופא שב"ס אלא ברופא מקצועי חיצוני, שאינו כפוף לשב"ס.

בנסיבות אלה ומשלאחר בדיקת מומחה א.א.ג. המליץ זה על ביצוע ביופסיה, לא מצאתי פגם כלשהוא בכך שזו דרך הטיפול שמתווה שב"ס לעותר.

לעותר עומדות כל זכויותיו לפי חוק זכויות החולה. ברצונו, ולאחר שיקבל הסבר כמתחייב בחוק מן הרופא שיבצע את הביופסיה אודות הסיכונים הכרוכים בה, יסכים לביצועה וברצונו, יסרב לה.

ככל שסיכים אין מניעה שתבוצע. ככל שיסרב יהיה על שב"ס לבחון את המשך הטיפול באותה עת ע"י רופאים מומחים בתחום, ויפעל לפי המלצותיהם.

לענייננו, ולעניין טענות העותר לאי מתן טיפול רפואי הולם, נוכח המפורט לעיל, לא מצאתי ממש בטענותיו. עולה כי הטיפול מוענק לו לפי המקובל ולאחר התייעצות עם מומחים בתחום ולפי הנחיותיהם. אין מדובר כמו כן ברופאי שב"ס הפנימיים אלא ברופאים חיצוניים מבתי חולים שאינם כפופים לשב"ס. לא מצאתי כי בבדיקת פרופ' גתות נאסר על ביצוע ביופסיה בשל סכנת חיים כפי שטוען העותר.

אשר על כן נדחית גם העתירה בעניין הטיפול הרפואי.

ניתנה היום, ג' שבט תשע"ד, 04 ינואר 2014, בהעדר
הצדדים.